

Turinys

Kronika

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Kaip istorija tampa šventa	2
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Dievo vaikų laisvė	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Dr. Jonas MALINAUSKAS</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6
„Mes būsime garbinga tauta“	8
<i>Ses. Danguolė GERVYTĖ RA</i> Kodėl šiandien jaunimui verta važiuoti į Sibirą?	10
<i>Tomas VILUCKAS</i> Krikščionis politikoje – iššūkių akivaizdoje	12
<i>Dr. Ramunė JURKUVIENĖ</i> Tikros laisvės vaisiai	14
<i>Antanas GAILIUS</i> Laisvės diena	16

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Nuostabus dalykas	17
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Slapstytis nuo laisvės arba... ne	18
<i>Laura ALEKNIENĖ</i> Mamos užrašai: laisvė šeimoje	20
„Aš jiems vėliava mojavau“	21
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Laisvė Biblijoje	22
<i>Thomas MERTONAS</i> Sąžinė – tai laisvės siela	23

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Krikščionio laisvė tikėti	25
--	----

Veidu į vaiką

Beribė laisvė daryti gera	26
---------------------------	----

Jaunimo iššūkis

<i>Sigita PURYTĖ</i> Demonų medžioklė	28
--	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Nepasisekęs streikas	30
---	----

Meno pasaulyje

<i>Vanda IBIANSKA</i> Lietuvių muzikos patriarchas	32
---	----

Sveikata

Skausmas	34
----------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Laisvė. Kas ji?	35
--	----

Mielieji „Artumos“ bičiuliai,

turbūt nesuklysiu sakydamas, kad Jūs visi labai aiškiai prisimenate, kur buvote lygiai prieš dvidešimtį metų (jeigu, žinoma, jau sąmoningai gyvenote šioj žemėj). Man tai buvusi pati baisiausia ir pati nuostabiausia gavėnia per visą trumpą gyvenimą: buvau sovietų armijos rekrutas... Kai Tėvynėje dėjosi tiesiog stebuklas didžiausias, aš tūnojau peklos prieangy raudoniausiam... Ir ką gi galėjau padaryti? Verkti (iš džiaugsmo ir apmaudo), pasninkauti ir melstis. Tą ir bandžiau. Žinoma, po to – bėgau (padedamas bičiulio gruzino, generolo *gaziko* vairuotojo), buvau priverstas grįžti, bet visa tai – nebesvarbu, svarbiausia – TAI ĮVYKO, LIETUVA VĖL LAISVA!!! Kažkaip vėl... ašaros tvinksta, sunku apie tai kalbėti ir nesubanalinti. Nes visa tai mums dar taip artima, gyva ir taip sakralu.

Bet tikrai verta ir teisinga prisiminti. Ir tikriausiai labai verta, kaip Išrinktajai tautai, kasmet švenčiant Velykas – *Pesah*, išėjimą iš vergovės, stebuklingąjį perėjimą per Raudonąją jūrą ir kelionę į Viešpaties pažado žemę – savo vaikams iškilmingai pasakoti savo šventą istoriją. Taigi, tai ir pabandyti savosioms atžaloms perduoti, o Jūs – ir be mano postringavimų gerai žinote, patys TAI išgyvenote. Geriau paliksiu Jums daugiau laiko išsiskaityti į mūsų ganytojų – vyskupų žodžius. Be galo apsidžiaugiau išgirdęs, kad švenčiant šiuos metus jie kviečia mus būtent DĖKOTI UŽ LAISVĘ! Dievaži, jie septynis kartus teisūs, nes mes – juk tikrai, – kiek paminklų pastatome, padėkos raštų parašome, Mišių užprašome, bet ar tikrai – dėkojame? Ogi visa Bažnyčios liturgija, visa Biblija sunkte persunkti dėkojimo!

*Dėkojame tau, Dieve, tikrai dėkojame tau,
šaukdami tavo vardo,
apsakydami tavo nuostabius darbus (Ps 75, 2)*

Iš tiesų, gerieji laisvos ir nepriklausomos Lietuvos Respublikos piliečiai, Dievo vaikai, broliai ir seserys, sveikinkime vieni kitus, dėkokime vieni kitiems, dėkokime kovojusiems ir tebekovojantiems už laisvę, dėkokime Dievui! Šlovinkime Viešpatį! Jis mus išklause, mus išvadavo! Jo ištikima meilė mums amžina! Argi nenuostabi ir ta mūsų sunkmečio gavėnia, kai regi (žr. žurnalo viršelį) ir žinai, kad Viešpaties angelai jau garbina Nukryžiuotąjį – vienintelį tikrą išlaisvinimą jo mokiniais, nebijantiems kryžiaus.

Su amžina padėka, Darius Chmieliauskas